

Magvet? Kiadó könyvklubja - Semmi negyven

2013 július 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Gyereknek lenni jó. Élsportolónak lenni jó. Élsportoló gyereknek lenni a nyolcvanas évek Magyarországán: érdekes. Elolvastuk és szerettük Maros András teniszmemoárját.

A gimnázium els? pár évéig az álmodozás és a valóság, a kémia és a fizika határát nehéz megtalálni, mert nem nagyon van. Az álmodozás pedig nem árt, ha az ember fiatal sportoló. Pláne, ha a rendszerváltás el?tt Ellesse-r?l, Völklr?l, Pumáról, Mekir?l, NSZK-ról, McEnroe-ról álmodik, miközben próbálja elpusztítani lengyel fém tenisztüt?jét a Körszálló tövében, sikertelenül, és még kólát sem kap pult alól a csata végén (ahhoz a Tanácsnál kell dolgozni).

A *Semmi negyven* az aktuális példaképeken, McEnroe-n, Lendlön, Wilanderen, Noah-n és másokon keresztül meséli el, hogyan lesz valakib?l az amerikai elnökkel kocogó, Ivaniseviccsel focizó, külföldön versenyz? (majd ott él?) teniszez?, aztán hogyan nem.

Rémes közhely, de muszáj, essünk túl rajta: Maros könyve utazás (a helyi telefonkönyveken kívül valószín?leg minden kiadvány az, leginkább persze a menetrendek). Utazás a nyolcvanas évekbe, amikor már lehetett sejteni, nem lesz ez mindig úgy, de még nagyon is úgy volt. Az Egyesült Államokba, a szabad piactól, meg minden más szabadságtól megszédült, sportösztöndíjas egyetemistaként. A teniszikonok közé, akik azoknak is érdekesek, akiknek a tenyeresr?l a talpas jut az eszükbe. És egy egyre nagyobb kamasz fejébe, ami talán a legizgalmasabb a célállomások közül.

A pályák és öltöz?k környékén mindenkinek születnek évtizedekkel kés?bb is könnyen felidézhet? emlékei. Én például még mindig emlékszem arra, amikor megkaptam életem els? szöges cip?jét, kinyitottam a dobozt, mélyen belélegeztem a valószín?leg mérgez? kínai m?anyagfelh?t, éreztem, ahogy teljesítményem el?l elt?nnek a korlátok, az (általam alig ismert) fizikai törvények érvényüket vesztik. Joma márkájú csodámban a Budapest bajnokságon debütáltam, ahol 800 méteren 480-at (métert) futottam. A világ nem omlott össze, csak én, fizikailag, az álmodozás folytatódott, és örültem az els? négyszázon született (teljesen irreleváns) egyéni csúcsomnak. A *Semmi negyven*-nel újra át lehet élni a fejben világels?séget, a még egyszer sem mosott melegít?nadrág okozta irigy pillantásokat, az ellógott edzéseket és levágott köröket, a szomszéd pályán játszó lányokra el?ször ránézéseket. Szinte mindent, amit a sport és a fiatalság metszetében érdemes.

http://player.hu - P?cze Balázs

MAGVETŐ

A könyv megrendelhet? a következ? címen:
http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139418457

Maros András: Semmi negyven

Ajánló